

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
КНИЖКАТА НА БЕЛОБРИСОВ
ФОРМАТ НА БЕЛЕЖНИК

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

3-ти

Да не забравя номера на билета: 50 897 013. Да взема литературата на Кузя и да замина за района...

... Ама днес е такъв, такъв ден... Да, наистина, голям ден! Невероятен ден, братлета. Сутринта се обадох по телефона, а по обед — телеграма. Сънят на Шехерезада, другари! Оцениха Белобрисов. Спомниха си за него! Вървя към кабинета му и си мисля — аз ли съм, не съм ли? А той стана, оправи си панталона и ми вика — оправдайте доверието ни, другарю Белобрисов, както и това на наброяващата 150 милиона безпартийна маса. Стоя, плача, сълзите ми се леят, стоя и нищичко не разбирам, а в главата ми птица пее... глупости... тоз ден аз помня, не, не беше сън, ах, помня този ден, ах, беше наяве...

Директор на Околосветската банка! Разбирè ву? Директор на банката за околосветски операции. Ех, покойната ми майчица, не го казвам в смисъл на семеен бит и отживелици, опазил ме Господ, а в смисъл, че ето на, старата е родила своя син Белобрисов, за да го даде на републиката. Разберете, та аз може да си седя сега тук като последен глупак, а в това време на Малайските острови се получава телеграма: от Белобрисов, Семьон, от Околосветската банка... Ех, гори, сияй, моя звезда!...

Между листовете разписка от Московската поща:

Местоназначение: Одесс.

Получател: Яков Белобрисов.

Думи: 16.

6-ти

Портиерът... Излезе да посрещне колата... Казвам му — мога и сам. Сам... Но моля ви, другарю. Представа нямам къде правят такива стъкла? Повече от половин метър високи. Н-да-а. Да-а... 4 апарата (6-89-05, да не забравя) и още един, с бели цифри. Набрах на 8-мия и веднага ми се яви — за мен е чест да ви се представя — аз завеждам отдела на австралийските кореспонденти. Питам го, ама и аз не зная

защо... ах, помня този ден... а с Малайските острови какво е положението? Отговаря ми, разбира се, и се усмихва. Нали сме Околосветски! Открита усмивка и златни зъби. Пък издокарани едни! На всички обувките им с остри носове. Аз подвивам крака, защото моите са хем кърпени, хем хромови. Смешно, разбира се... Мен като марксист кърпките изобщо не ме интересуват, но попитах все пак, откъде си купуват обувките. Вместо отговор набира 6–89–05 (да не го забравя) и ме пита: бихте ли ми казали, другарю директор, номера си? Ами на домсъвета — му изтърсих! Централата е 78–50–50, вътрешен 102. Усмихна се. Семьон Яковлевич, аз за № на обувките ви питам? Бе какъв номер! Тия от районната кооперация ми ги отпуснаха — обяснявам. А той по телефона: пратете за избор една дузина с лак и чортова кожа и да са шити, от същите, които аз си купувам. Мен свят ми се зави и питам — прощавайте, ама не е ли неудобно? Усмихна се. Ама моля ви се, Семьон Яковлевич, нима ще имате време да обикаляте магазините? В „Сеитбообръщение“ от парното ми духаше и си седях с кожуха, понеже мястото ми беше до прозореца. Ех!

... Всъщност... кракът ти е като в памук... Маркс никъде не твърди, че човек трябва да носи на краката си някакви гадории...

Божичко! Брат ми Яша пристигна с жена си с одеския в седем и петнайсе. Получило братлето ми телеграмата и долетя. Каква радост беше!... Седем години не се бяхме виждали. Ще остане в Москва. Братлето е факир по търговската част. Ще има с кого да се посъветвам. Ех, жалко, че е безпартиен. То аз съчувствам, вика, но имам и известни разногласия... Възмъжал, очите му шарят бързо–бързо, като мишлета и черна брада като ветрило. Жена му — хубавица. Косата ѝ като злато. Превивахме се от смях. Вкъщи стана тясно. Аз имам две стайчета — не мож се размина. А пък тя, леле, мале! Палтото ѝ от морска котка... обещите ѝ с брилянти. Чак се притесних. Щото тя ситни ли, ситни по коридора с тия обеци, а в къщата гъмжи от отговорни борсуци... гледат я накриво... Глупости. Те са безпартийни.

Между листовете.

Чернова на телеграма.

Одеса, до юриконсулта на Югокафе.

Моля падежът на сумите в полиците подписани от Яков Белобрисов да бъде отложен със седем дни.
ДирОколбанкаБелобрисов...

... Умря да се смее. Голям чудак си, рече, амче те сега на четири крака ще ми запълзят. Ще им покажа аз сега на тия кучи синове къде зимуват раците. Вече ме бяха окачили на въжето. Пък аз да съм имал едноутробен брат американец и да не знам.

9-ти

Боже мили! Брат американец, няма що! Монтъорът от домоуправлението два пъти идва, дойдоха и от централата... Прекъснаха ми телефона!

Между листовете.
Изрезка от вестник „Известия“.

Търси се по спешност жилище в зона А, 6–8 стаи, вана, удобства. Наемът без значение. Внасям еднократна 1000 (хиляда). Обаждания денонощно на телефон 78–50–50, вѓтр. 102. Як. Белоб. Лично от 10 часа сутринта до 12 часа в полунощ...

... Бе той какви ги върши?! Дойдоха да ми предлагат ловджийски хрътки. Питам за какво са му на марксиста ловджийски кучета? Щраусови пера, вила в Малаховка, гола венецианка във вана! Към края на деня направо побеснях... На стълбата се бяха наредили! Скандал! Нахоках братлето. Откъде са се обаждали? Охо! Яша се превиваше от смях: ти какво общо имаш? Нали пише „Як.“ Моето име. Нашите отговорни — като тъмен облак...

14-ти

Божичко! Чудеса не, ами чудеса! Твърдяха, че имало жилищна криза. На ти сега една криза. Такова нещо не бях виждал жилищна площ в центъра със скулптирани тавани...

15-ти

Дявол знае... Страх ме е... Ама той нали ги разбира? Братокът де!...

Между листовете.

Откъснато от написано на пишеща машина:

Да се отпусне заем в размер на 10 000 (десет хиляди) златни рубли на Кооперативно дружество „Домострой“ в състав Капустин, Хопцер, Дрицер и Як. Белобрисов...

... Целува ме, целува ме, нарече ме фрер^[1]... Крещеше, че Яша не е ревнив... Не гледай! Яша лежеше на канапето и свиреше на китара — *Защо ми е шумният свят, защо сами приятелите, враговете!* Да, той всъщност е прав. Ако не си почивам, ще откача.

... Колата за 11 часа. Яша твърди, че на такива коли се возели само тунейдци. Виж, Ролс-Ролсът бил прилична кола, рече. Ех, тази временно...

17-ти

Яша навика главния счетоводител във вестибюла в присъствието на много хора. 40-50-60. Франко Хамбург.

От книжката липсват 15 листа.

...-ти

Не се съгласи. Непременно в църква... Венчахме се тайно. Свят ми се вие. Младоженката беше с бяла рокля, младоженецът целият в черен панталон! Шампанско... Господи... Тя сега се преоблича в

съседната стая... В един и половина минахме от голямата зала в сепаретата. Цигани ни пяха. Братлето ми Яша ги беше изпонагласило едни — ум да ти зайде! Абе пука ми, вика! И запрати 50 златни рубли право в огледалото! Така де, ако утре Иваново–Вознесенската сделка мине благополучно, аз тоя управител на ресторанта в шампанско „Дюрсо“ ще го удавя!

През стената — две китари... Тя сега се преоблича, боже, какви крака... Яша танцува на масата фокстрот... съблече на жена си всичките парцалки... Същински ужас!... Две китари... две китари...

... Зад тази стена се преоблича...

1–ви

60–05–50. Ако Яша не се оправи с Иваново–Вознесенск, не ми е ясно как ще платя сметките. 60–08–80–11–15, 16–15–14. Две китари...

... Ходя като насън... Две китари... Ти, рече ми Яша, трябва като кралица да я обличаш. Как не го досрамя на мен, на марксиста такива да ги приказва... Пръстен за нея... Лично отиде на Кузнецкия мост да го купи... 3 карата. Всички ни зяпат. Е, не ми е ясно какво ще става!

2–ри

Кучият му син Яша се провали с Иваново–Вознесенск.

4–ти

Обадих се със задгробен глас. Попитах го за слуховете. С Яшка си имах сериозен разговор... Две китари... Цялата нощ не мигнах...

7–ми

Помолиха ме да отида... в района щяло да има важен доклад, „Щурм и Дранг“ в условията на НЕП–а. В–важно било! Аз си имам тук такъв Дранг, че свят ми се вие!

... Г–господи. Лепна ми се това Югокафе като смокинов лист в баня. Оня гадняр, завеждащия текущите въпроси, да имаше как на място да го убия! Извикайте го!

9-ти

Исусе Христе! Гадината Яшка ми падна на колене и си призна — „Домостроят“ се провалил! Ама яко!... Заплашваше, че ще се самоубие и виеше. Содом и Гомора. Две китари... Содом!

12-ти

Спешно сменя за нещо скромно. Хопцер–Дрицер изчезна.

13-ти

Арестуваха ме през нощта. Прибраха ме в 2 и половина след полунощ.

Откъснати три листа.

...-ти

... ех, животът ми, животът ми... Днес при следователя не издържах, казах на Яша — ти не си ми брат, а курва усойница! Яшка: бий ме, рече, бий ме!... Пълзяхме по пода, чак следователят се слиса, змия...

... Като се вземе предвид моят произход, могат така да ме насадят...

... Гори моя звезда!... Помня деня... По-добре беше аз да... Ех... Нощ... Луна... А на щика на часовия блести среднощната луна.

---

[1] Frere (фр.) — брат. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.